

Zpravodaj

BJB Brniště

Červen 2019

12. ročník

*Má snad déšť otce?
Kdo zplodil krůpěje rosy?*

Jób 36:27

Milí sourozenci,

nedávno mě navštívily dvě ženy s tím, že mi chtějí říci něco o Bohu. Sedli jsme si pod pergolu a povídali si. Pokládal jsem nějaké otázky, abych viděl, čemu věří. Byl jsem příjemně překvapen, že věřily, že Ježíš jako Boží Syn je tou smírcí obětí za naše hříchy a to nás proměňuje k tomu, abychom žili skutky víry. Problém nastal, když jsem řekl, že Ježíš je Bůh. Stále opakovaly, že není Bůh, že je jen Boží Syn. Vůbec nechtěly přijmout, že když je Boží Syn, musí být logicky i Bůh. (Naši synové také přece mají aspoň polovinu – jistě tu lepší – z nás a tu druhou našeho partnera.)

Kdyby byl Ježíš jen člověk, i když jak říkaly dokonalý, musel by zemřít za svůj hřích („protože všichni zhřešili“ Ř 3:23), a tak by Jeho obět na kříži za lidi byla zbytečná, protože by neumřel za naše hříchy, ale za svoje. Ale Písmo jasně říká: „...Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem, ...“ (1.Korinským 15:3)

A podívejme se na jeden text, který nám říká, že Ježíš je Bůh.

Ale Tomáš, zvaný Didimos, jeden ze dvanácti, s nimi nebyl, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsem Pána.“ On jim řekl: „Dokud neuvídím stopy hřebů v jeho rukách a nevložím do nich prst a dokud nepoložím ruku na jeho bok, neuvěřím.“ O osm dní později byli učedníci opět v té místnosti a Tomáš s nimi. Když byly dveře zamčeny, přišel Ježíš, postavil se uprostřed mezi ně a řekl: „Pokoj vám.“ Pak řekl Tomášovi: „Natáhni sem svůj prst a podívej se na moje ruce; natáhni svou ruku a polož ji do mého boku a ukaž, že nejsi nevěřící, ale věřící.“ Tomáš odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh!“ Ježíš mu řekl: „Uvěřil jsi, protože jsi mne viděl. Blahoslavení jsou ti, kteří neviděli a uvěřili.“ Jan 20:24–29

Pro Tomáše byla Ježíšova smrt jen tím, co čekal. Když se Ježíš chystal jít do Betánie, byla Tomášova reakce: „Pojdme i my, ať zemřeme spolu s ním!“ (J 11:16) Tomášovi nikdy nechyběla odvaha, ale byl asi pesimistou. Ježíše miloval natolik, že byl ochoten jít do Jeruzaléma a zemřít s Ním, když ostatní učedníci váhali a báli se. Co čekal, to se stalo a když to přišlo, pak přesto, že to čekal, zlomilo mu to srdce. Zlomilo mu to srdce tak, že se s nikým nechtěl vidět a musel být se svým smutkem sám. (My jsme mu v tom také často podobní. Prožíváme-li něco nemilého, smutného, straníme se společenství, ale pak jsme na to sami.)

Ježíš se po svém vzkříšení učedníkům ukázal, ale Tomáš Ho pro svou samotu neviděl, a ani neuvěřil, když mu ostatní o Ježíši říkali. Jeho skepticizmus „Dokud neuvídím a dokud si nesáhnu, neuvě-

řím" je nám mnohdy tolik povědomý. Ale Ježíš kvůli němu přišel asi za týden znovu, a Tomáš si už nesahá, ale jen vyznává: „Můj Pán a můj Bůh!“ „Můj Pán (kyrios – je to samé slovo, které je používáno pro Boha ve SZ) a můj Bůh. A tady je před slovem Bůh určitý člen. Podle výkladu, který mi ty ženy samy říkaly, aby Bible zamýšlela toho jediného Boha-Hospodina, musí tam být člen. TADY JE = JEŽÍŠ JE BŮH.

Milí čtenáři, Ježíš je Bůh. Dal svůj život místo nás. Zemřel na kříži a třetího dne byl vzkříšen. Tak dokázal, že porazil smrt a „osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý život v otroctví“ (Židům 2:15), a dal nám nový život. Nový co do kvality i délky. Vezmeš si ho? Jediná podmínka je, abys Mu dal sám sebe.

Na Tomášovi je ale něco velice hezkého a obdivuhodného. Víra pro něho nikdy nebyla něčím snadným, poslušnost se nedostavovala okamžitě. Byl to člověk, který si musel být jist, ale nezakrýval si uši a oči. A jakmile získal jistotu, šel za Ním celým svým životem.

Co ty? Už ses rozhodl? Věříš tomu, co pro tebe udělal? Ne jen trochu, ale úplně! (Nejde o to, abys přešlapoval na obě strany nebo byl pokrytec). Nebo ještě nevíš, proč bys měl? A jestli ano, je to vidět na tom, jak žiješ? Jak myslíš, mluvíš, píšeš, co děláš? Jestli ano, tak se raduj. Ježíš je tvým Bohem, máš věčný život a na soud už nepřijdeš.

Bůh ti žehnej.

Jirka Š.

OHLASY

Ohlasy ze setkání staršovstva v květnu

- Sešli jsme se v plném počtu.
- Probrali jsme program na měsíc červen, který bude rozhodně zajímavý. Bude evangelizace br. Barkóciho, host na kázání, zakončení školního roku. Termíny najdete v kalendáři, případně v rubrice Kdy, kde, co.
- Bratr kazatel informoval o termínech své dovolené během prázdnin.

- Řešili jsme pastorační a částečně i technické věci (např. úklid podkroví – ten je již zajištěn díky Kristýně Matysové).
- Společně jsme se modlili za potřeby sboru, akce, které jsou před námi a Boží vůli pro náš sbor a každého z nás.

Zapsal

Jiří Jíra

.....

SVĚDECTVÍ

Z konference odboru sester

O víkendu 3.—5. května 2019 jsem se ještě s dalšími sestrami zúčastnila výroční 50. konference sester BJB v Brně. Odbor sester při naší československé BJB byl založen v roce 1969. (Odbor sester BJB ČR sdružuje skupinky odboru sester z jednotlivých sborů. Sestry se ve sborech setkávají většinou 1x v měsíci a obsahem jejich setkávání je zamyšlení nad Božím slovem, modlitby a také domlouvání se na praktické službě ve sboru i mimo sbor.) Po rozdělení na Česko a Slovensko se rozdělila i naše Jednota na BJB Česko a BJB Slovensko a též vznikly dva odbory sester. Ale evropskou (ne-li světovou) zvláštností je, že každoroční konference máme společné - tedy sestry z Česka i Slovenska - a to až do dnešní doby, a chceme v tom pokračovat! Do Brna přijelo přes tři sta přihlášených sester (i několik bratrů!) a brněnský sbor se o nás po všech stránkách perfektně postaral, včetně prodeje jízdenek na MHD.

Téma konference bylo z ev. Jana 1:16: „Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. Na toto téma kázal v sobotu dopoledne pozvaný bratr kazatel Petr Coufal z Olomouce. Vyzdvihl tři věci: 1) Původce milosti - Pán Ježíš, který za nás zemřel. Přišel plný milosti a pravdy. 2) Příjemci milosti - my všichni, sbory i jednotlivci. Jsme spaseni z Boží milosti. Buďme i my milosrdní, jako je milosrdný náš Otec. 3) Porce milosti - milostí za milostí. Boží milosrdenství je věčné, ale má i svoje pravidla. Kdo po pádu činí pokání a prosí o odpuštění, Bůh mu odpouští a stále dává novou milost. Bůh je Bohem nových začátků.

V sobotu dopoledne nám sestra Jana Coufalová živě přiblížila téma „Plnost Boží milosti ve službě“. Když jí povyroستly děti a hledala práci, Bůh jí ukázal na službu v organizaci ACET - dělá přednášky

na školách na různá témata - kouření, drogy, alkohol, vztahy a další. A mimo to vede volnočasový klub FUSION. Je to klub pro mladé ve věku 13 - 20 let kde zpívají, hrají na různé hudební nástroje, zároveň si dají i občerstvení a mohou si popovídat s křesťanskými vedoucími o svých problémech a číst Bibli. Tento klub existuje v Olomouci 2 roky a už vystupují též na koncertech. A někteří mladí skrze tuto službu uvěřili v Pána Ježíše. Vyzdvihla, že Bohu záleží na naší poslušnosti, a pak máme z práce i radost. Zbožné cíle nás stojí energii, čas i peníze, ale stojí to za to. Můžeme zažívat Boží milost a předávat ji dalším.

V neděli dopoledne jsme se sešli u Božího slova naposled a to i s celým brněnským sborem, včetně dětí a pěveckého sboru. Téma „Spoléhání na milost v budoucnu“ nám přiblížila sestra Ludmila Englerová ze Slovenska. Jsme ospravedlněni milostí Pána Ježíše Krista. Boží milost je, že od Něho dostáváme to, co si nezasloužíme, a ne to, co si zasloužíme! Sestra nás povzbuzuje, abychom více četli Boží slovo. Málo čteme Bibli proto, že si myslíme, že mu nerozumíme, nebo proto, že si myslíme, že už všechno víme. Máme naději do budoucnosti. Byli jsme stvořeni pro Boha. Ježíš vstal z mrtvých - a to je naše budoucnost. Ježíš řekl: „Já jsem vzkříšení i život.“ Celou konferenci nás hudbou a zpěvem provázely různé starší i nové hudební skupiny.

To je jen pár myšlenek, které jsem si zapamatovala. Jistě je možné si celou konferenci poslechnout na internetu (kdo hledá, najde!). Zažily jsme i mnoho hezkých chvil při rozhovorech se sestrami z různých sborů. Vrátily jsme se povzbuzeny a máme na co vzpomínat.

Všechny sestry zvu na příští konferenci sester, která bude pro změnu na Slovensku.

Růžena Kucová

Svědectví o mé cestě do Oráčova

Byl jsem pozván br. Bistraninem, abych s ním jel v sobotu 18. 5. do vesnice Oráčov, která leží ještě kus cesty za Rakovníkem. Měřeno tachometrem mého auta cca 160 km. V této vesnici se konalo slavnostní shromáždění s ekumenickými bohoslužbami k odhalení pamětní desky manželům Jelínkovým. Pořádal to spolek Exulant, obec Oráčov a ČCE Podbořany. Byl jsem tomu pozvání rád, protože jsem se setkal s velice zajímavými lidmi - křesťany z evangelického společen-

ství.

Br. farář Jelínek sloužil spolu s manželkou v armádě plk. Svobody při osvobozování Československa. Z armády odcházel jako poručík s celou řadou válečných vyznamenání. Jeho manželka v hodnosti rotné, také s řadou vyznamenání. Později byl br. Jelínek povýšen do hodnosti podplukovníka a manželka do hodnosti poručík. Manželka byla rozená Blažková.

Ale to je jen zlomek cesty jeho dlouhého života. Již ve 13 letech měl touhu stát se kazatelem Božího slova. Studoval misijní školu v Olomouci, později v Polsku. Ve 25 letech se stal kazatelem ve vesnici Kopičov na Volyni. V té době také mnohokrát ukrývali uprchlíky, kterými bylo mimo Poláků i mnoho Židů. Mnoha lidem spolu s manželkou zachránil život, proto jej nazývali českým Schindlerem. Spolupracoval s Janem Masarykem. V roce 1946 byl spolu s exulantskou delegací přijat prezidentem Benešem.

Jeho domovem se stal přes různé stěhování Oráčov. Mimo svůj sbor jezdil kázat i do Teplé, Tří Seker, tedy opět mezi exulanty. V době komunistické vlády byl neustále vyslýchán tajnou bezpečností. Dva roky strávil ve vězení jako mnoho jiných kazatelů a farářů. Tolik velice stručně o br. Jelínkovi.

Na toto shromáždění přijelo mnoho významných hostů. Mimo farářů a křesťanských pracovníků také Pavel Ruml, poradce ministra obrany pro duchovní věci, senátor za KDU-ČSL, vyslanec Polské republiky, profesor vyšší odborné školy Jana Ámose Komenského z Lešna v Polsku. A mnoho dalších hostů.

Odhalení pamětní desky provedli br. Bistranin, Pavel Ruml a MUDr. Josef Čáp za zvuku státní hymny s hudebním doprovodem. Bylo tam mnoho hostů i z naší BJB. Některé sestry - přítelkyně z mládí mé milované ženy - mě potěšovaly a povzbuzovaly v nelehkém životním období. Jen těžko jsem zadržoval slzy. Odpoledne, když se už blížil konec, jsem nějak zesmutněl a rozhodl se jet domů.

Vyjel jsem, projel jsem Rakovníkem na hlavní silnici směr Řevničov, Slaný, Roudnice. Předě mnou se rozvinula mně velice známá silnice jako pestrá jarní struha. Kopce, údolí, zatáčky, vysoké dřevěné sloupy míhající se kolem auta, sloupy právě rašících chmelnic. Pak místa mně velice známá, kde jsme s rodinkou vždy odpočívali při svých cestách do Teplé za Kucovými a do Karlových Varů k rodince Jindry Pospíšila. Proudý slz mi vylétly z očí a já si moc přál, aby se auto vzneslo nad oblaka a odlétlo DOMŮ!!!

Velice děkuji jedné sestře z našeho sboru, která sdílela moji zpáteční cestu se mnou a provázela ji modlitbami. Také jí děkuji za stálou a dlouhodobou duchovní podporu.

V posledních letech, když jsme s manželkou jezdili po zákoutích naší vlasti, jsme si vždy přivezli kamínek. Ale takový větší kamí-

nek, který dodnes zdobí naši skalku - tedy kámen. I v Oráčově jsem se rozhodl, že si přivezu kámen. Ale tentokrát jsem přivezl kameny dva. Jeden v kufru svého auta a druhý v pneumatice zadního kola. Parkoviště u kostela bylo šterkové. Jeden kamínek věděl, že bych ho ani náhodou nevzal s sebou. Proto se rozhodl propašovat do Brniště v pneumatice levého zadního kola mého auta. A udělal to velice šikovně. Namáčkl se do vzorku pneumatiky tak, aby nevypadl, ale ani nepropíchl. Vydržel tak celých 160 km a dalších asi 90 km, které jsem následně najel v neděli. V neděli kolem 18. hodiny jsem ukončil svá víkendová cestování, zajel před dům a zaparkoval. Ale co to? Levé zadní kolo začalo klesat a už bylo skoro prázdné. Kamínek se dostal do Brniště a dílo zkázy dokončil. Tak dlouho pronikal do pneumatiky, až vypustil vzduch. Opravář, když to viděl, říkal, že tak obrovská díra se už ani neopravuje. Ale přesto ji opravil a zatím to drží.

Byla to náhoda? Nebo osud? Nebo Pán Bůh byl se mnou a postaral se? Na to si odpovězte každý sám!

Denně mám za co děkovat Pánu Bohu. Jemu patří čest i sláva.

Váš bratr v Kristu

Blahoš

Kdo stojíš, hled' abys nepadl

V jednom z podzimních čísel Zpravodaje loňského roku jsem vám psala své svědectví, jak jsem se belhala na vrchol Ortelu, a připodobnila jsem to k tomu, co prožívám v duchovní oblasti svého života. Vyčerpání, únava, těžké, bolavé nohy, lapání po dechu, časté odpočívání a chuť na všechno se vykašlat, vzdát to.

Mnoho se od té doby nezměnilo. Stále zápasím. Jsou dny, kdy je to jednodušší, a dny nesmírně těžké. Dny slunné a dny bouřkově temné. Ale celou tu dobu, jako při cestě do kopce, přesvědčuji sama sebe, že jdu dál, že chci dojít až do konce, že nemám kam jinam jít (Jan 6:68). A tak navzdory těžkostem a únavě jdu dál.

A tak stalo, že jsem začala být hrdá na svoji víru. Jak je pevná. Jak pevně v ní stojím. Jak jsem dobrá... Jako ten farizeus z podoběnství o Farizeovi a celníkovi. Oba se modlí v chrámě. Zatímco druhý volá v pokoře k Bohu o milost, první Bohu poukazuje na své přednosti - modlitby, desátky... Jakoby říkal: „Bože, můžeš být rád, že mě máš. Mám takové skvělé kvality!“ Tak nějak jsem na tom byla i já.

A pak jednoho dne onemocněl můj pes. Ze dne na den se z ročního štěněte stala psí troska. Doktoři zjistili, že má močový mě-

chýř plný kamenů a hned druhý den byl operován. Přesto se jeho stav nezačal lepší, právě naopak. Začal se upouštět moč, aniž by si to uvědomovat, nechtěl jíst, pak ani pít. Začaly mu selhávat ledviny, břicho se mu plnilo volnou tekutinou. Každý den jsme museli jezdit do Liberce na veterinu, kde mu vyprázdňovali a vyplachovali močový měchýř, nakonec musel dostávat i kapačky. Každý den jsem se modlila, volala k Bohu, prosila o zázrak. Bůh mlčel. Nic se nedělo, psovi bylo hůř a hůř. Bylo nesmírně smutné vidět to hravé štěně, jak je vyčerpané, protože si nemůže ani lehnout, jak ho břicho bolí, a vy ho pak pohladíte a ono vám usíná v dlani.

Volala jsem k Bohu čím dál víc a naléhavěji. A nic. Byla jsem zoufalá. A pak jsem si uvědomila, že stojím nad propastí. Jak blízko toho pozbytí víru jsem. Kde byla ta má „silná, velká“ víra? Stačilo tak málo, abych ji ztratila, na Boha zanevřela, že mlčí, neodpovídá, nemá mě tedy rád... A to šlo jen o mého psa a ne o mého manžela nebo některé z mých dětí. A já najednou viděla tu křehkost své víry. Je to milost, že stojím a nepadám, že jdu za Bohem... a ne, že jsem „dobrá“. Je to Boží milost, která mě drží u víry a ne má síla či síla mé víry.

A tak i já jsem nakonec skončila na kolenou. Tentokrát už ne v prosbách za uzdravení svého psa, ale v pokání ze své pýchy a v děkování, že mi Bůh otevřel oči. A Bůh odpověděl. Pes se ze dne na den začal rapidně uzdravovat. Ani doktor tomu nechtěl věřit, ale krevní testy prokázaly, že ledviny jsou opět v naprostém normálu, sono ukázalo, že volná tekutina téměř zmizela. Ještě jsme nějakou dobu museli jezdit na kontroly, pak už jen pro antibiotika. Po měsíci byl pes opět v „normálu“. Musí jíst speciální granule, které upravují pH v moči a zabraňují tak vzniku kamenů, případně je rozpouští. Po čase se bude moci na zkoušku vrátit k normální stravě. Pokud se začnou opět kameny tvořit (prý se to rádo vrací), bude muset být na dietě do konce života. Ale to je ještě v Božích rukách.

Já jsem ale bohatší o cennou zkušenost, jak křehká je moje (naše) víra a jak velká je Boží milost, která nám pomáhá se Ho držet a jít po té správné cestě za Ním. Víím, že jsem tu lekci potřebovala, a jsem Bohu vděčná za Jeho moudrost - byl to pes a ne moji nejbližší. To bych ustát asi nemusela. Bůh nás zná a ví, co je pro nás dobré, i když nám se to vůbec nemusí zdát, když tím procházíme. Nikdy nezapomeňme na to, že je to Jeho milost, díky které stojíme, a tak hledíme, abychom nepadli (1 Kor 10:12).

Martina Matysová

Evangelizace s Alexandrem Barkóciem

Jste srdečně zváni na evangelizační shromáždění s bratrem Alexandrem Barkóciem, slovenským evangelistou.

Shromáždění se konají ve Cvikově a v Brništi
o víkendu **14. – 16. června 2019**

pátek 14. 6. v 18:00 ve sborovém domě BJB Cvikov

sobota 15. 6. v 18:00 ve sborovém domě BJB v Brništi

neděle 16. 6. v 9:30 ve sborovém domě BJB v Brništi

Bratr Barkóci působí ve slovenském Komárně. Mimo to slouží slovem i pastoračně nejen v Evropě, ale také v zámoří.

Narodil se roku 1955, vyrůstal v křesťanské rodině a v 15 letech se rozhodl následovat Pána Ježíše: prožil odpuštění hříchů a zasvětil život Bohu. S manželkou Zuzanou společně vychovali šest dětí.

V 70. letech minulého století mu nebylo na Slovensku umožněno teologické studium, proto se začal nejdříve učit ve strojírenství. Pracoval potom mimo jiné jako mistr odborného výcviku.

V roce 1988 byl povolán do služby kazatele BJB na Slovensku. Tuto službu zastával 15 let. V té době absolvoval teologický seminář v Budapešti. Bůh mu dal též schopnost sloužit v maďarštině.

Později přijal povolání ke službě svobodného evangelisty a začal sloužit v rámci dalších evropských zemí i v zámoří. Jeho služba spočívá ve zvěstování Božího slova a v osobní duchovní službě. Díky jeho pastorační službě se mnohým dostalo rady a pomoci a mnozí našli v Ježíši Kristu smysl svého života.

Další informace a kázání v mp3 jsou k dispozici na www.barkoci.com

Od roku 2006 je Alexander Barkóci jako evangelista a duchovní poradce spolupracovníkem nadace Naděje bez hranic (Stiftung Hoffnung ohne Grenzen).

Rozhovory nad Biblí

každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

Lukášovo evangelium
Izrael na poušti

Dorost

čtvrtek 16:00

6.6. Hanka

13.6. Výlet 14:30

20.6. Jirka

27.6. Kristy

(program: Exit 316)

Mládež

pátek 18:00

7.6. Bety

Občerstvení: Tom a Kristy

14.6. - (kurz v Praze)

21.6. Lukáš

Občerstvení: Ondra a Bety

28.6. Daniel

Občerstvení: Vítek a Lukáš

Nedělní bohoslužby

- 2.6. vedení a kázání: Jiří Šimek
9.6. vedení a kázání: Jiří Šimek
16.6. vedení: Jiří Šimek
Kázání: br. Barkóci
23.6. vedení: Jiří Šimek
Kázání: br. Hejzlar
30.6. vedení a kázání: Jiří Šimek

**Nedělní škola
pro děti**

(program dle příruček)

Mladší děti:

- 2.6. Růženka
9.6. Rodinné bohoslužby
16.6. Anička
23.6. Závěrečná hra

Starší děti:

- 2.6. Aleš
9.6. Rodinné bohoslužby
16.6. Veronika
23.6. Závěrečná hra

Skupinky

Skupinka v Novém Boru:
středa 12. a 26.6. v 17:30
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:
každé pondělí v 17:30

Skupinka v Mimoni:
čtvrtek 13. a 27.6. v 18:00.

AKCE SBORU:

- Neděle 9.6. Rodinné bohoslužby, Návčik dětí a dorostu v 8:55
Společný oběd, sborová hodina
Čtvrtek 13.6. Výlet dorostu od 14:30
Sobota 15.6. Evangelizace s br. Barkocim v Brništi od 18:00
Neděle 16.6. Společné bohoslužby v Brništi s br. Barkocim od 9:30
Neděle 23.6. Závěr školního roku
Pátek 27.6. Setkání staršovstva v 19:00

DALŠÍ AKCE:

- Pátek 14.6. Evangelizace s Br. Barkocim ve Cvikově od 18:00
Neděle 9.6. Kuličkařada u rybníka Vratislav od 15:00 (YMCA)
29.-6.7. YMCA tábor na Selešce

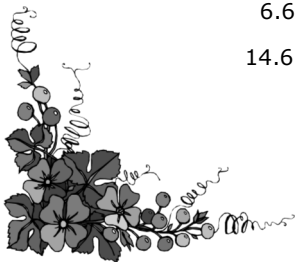
TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

- 1.6. Marie Matysová
6.6. Lukáš Kuc
14.6. Jiří Jíra

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu

Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926

Korektura: Hana Kucová

Tisk: David Matys

Uzávěrka příštího čísla je ve čtvrtek 27.6.2019

Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz